

DE MOMENTEN

Tragi-komedie in twee bedrijven

door

EMILE LOTZ

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE MOMENTEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **EMILE LOTZ** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

ELLA: zaken vrouw van middelbare leeftijd

PETER: zakenman van middelbare leeftijd

SASKIA: huisvrouw van middelbare leeftijd

JONGE ELLA: tussen de 30 en 40 jaar

JONGE PETER: tussen de 30 en 40 jaar

JONGE SASKIA: tussen de 30 en 40 jaar

EMMY: vriendin van middelbare leeftijd

ROGER: eerste echtgenoot van Ella/eventuele dubbelrol, tussen de 30 en 40 jaar

LAURA: onbereikbare liefde van Peter/eventuele dubbelrol, tussen de 25 en 40 jaar

TON: Saskia's echtgenoot/eventuele dubbelrol, tussen de 25 en 40 jaar

MENEER VAN HEUSDEN: buurman/eventuele dubbelrol, van middelbare leeftijd of ouder

INFORMANTE: tussen de 25 en 40, eventuele dubbelrol

RECHERCHEUR: eventuele dubbelrol, onbestemde leeftijd

DOVE DAME: eventuele dubbelrol, onbestemde leeftijd

JOB: derde echtgenoot van Ella/eventuele dubbelrol, onbestemde leeftijd

PARKBEZOEKSTER: dubbelrol/onbestemde leeftijd

POLITIEAGENT: dubbelrol/onbestemde leeftijd

DECOR:

Een parkje. Twee bankjes. Op een ervan moeten vier mensen kunnen zitten. Een boom of struik waar iemand zich achter kan verschuilen. De rest naar eigen invulling. Op een van de bankjes zitten een man en een vrouw. Ella en Peter. Ella is een moderne vrouw van onbestemde leeftijd. Ze heeft altijd iets ongeduldigs; tikt vaak met haar voet, en haar handen zijn bijna altijd in beweging. Peter is een carrière man op en top. Hij is ook van middelbare leeftijd en zegt waar het op staat. Het verdriet dat in hem zit kan hij meesterlijk verbergen. Dat geldt ook voor Ella. Het is onderdeel van hun hechte vriendschap. Ze zijn als broer en zus. Ze zijn gewend zich anders voor te doen als ze zijn.

Maar nu ze hier met zijn tweeën zijn laten ze hun maskers af. Ze zijn beiden moe. Peter heeft zijn stropdas los en staart naar zijn mobieltje. Ella staart de verte in.

Ella kijkt rond. Van het park naar de lucht. Ze slaat haar armen over elkaar.

ELLA: Heb je dat gehoord, vannacht?

PETER (*druk bezig met mobiel*): Hmm?

ELLA: Die inslag?

PETER: Hmmm.

ELLA: Dat noodweer, met die blikseminslag.

PETER: Hmm.

ELLA: Ik zou zweren dat het hier ergens in de buurt was.

PETER: Wat?

ELLA: Die grijze, vliegende olifant.

PETER: Oh, die. (*Hij bergt zijn mobiel weg in zijn binnenzak*) Sorry, ik heb een nieuwe assistent die zijn eigen neus niet eens kan vinden.

ELLA: Lekker ding?

PETER: Hij heeft een hele mooie neus.

ELLA: Ah.

PETER: Waar had je het over? Die blikseminslag vannacht?

ELLA: Ja, volgens mij was het hier in de buurt.

PETER: Ja, ik hoorde het ook.

ELLA: Niet we?

PETER: Wat?

ELLA: Je zegt ik. Niet we. Was je alleen vannacht?

PETER: Ja.

ELLA: Geen... hoe heet ze nou?

PETER: Els.

ELLA: Els, ja.

PETER: Nee, geen Els meer. Die zit nu in Zwitserland.

ELLA: En jij zit niet in Zwitserland.

PETER: Nee, ik zit hier in een verlaten parkje. Met jou.

ELLA: Lekker saai.

PETER: Heerlijk. Zo ondergewaardeerd, saai. Ik hou wel van saai.

ELLA: Over saai gesproken, waar is Sas?

PETER: Doe niet zo flauw.

ELLA: Wat nou? Ik probeer al weken weer iets af te spreken met ons drieën, maar zij kan nooit. Zo saai. En je kent Saskia. Die zegt gewoon als ze geen zin heeft af te spreken. Ze verzint niet eens excuses.

PETER: En ze is druk. Druk, druk, druk...

ELLA: Wij ook.

PETER: Ze heeft haar man. En zoon.

ELLA: Nou en?

PETER: Ze heeft zorgen.

ELLA: Wij ook. *(Ze zitten enige tijd in stilte voor zich uit te staren)*

PETER: Ik ken die boom.

ELLA: Die daar?

PETER: Hoe vaak heb ik daar nu niet tegenaan zitten staren de afgelopen jaren.

ELLA: Dat staat daar maar.

PETER: Te staan. *(Peter trekt zijn mobiel weer tevoorschijn)*

ELLA: Ga nou niet weer die mooie neus bellen.

PETER: Nee, ik bel Saskia. Kijken of ze nog komt. Ik heb een vroege werklunch. *(Hij begint een nummer in te tikken. Tegelijkertijd komt **Saskia** op. Ze is wat minder verzorgd als haar vrienden en kan haar vermoeidheid minder goed verbergen. Haar uiterlijk lijkt haar ook minder te interesseren. Ze gaat stilletjes naast Ella zitten. Haar telefoon gaat over in haar tas. Peter ziet haar nu ook, maar blijft de mobiel tegen zijn oor houden. Dan grabbelt Saskia in haar tas en neemt op)*

SASKIA: Hee.

PETER: Hee, met mij. Kom je nog langs zo?

SASKIA: Ik zal het proberen. Ik heb het nogal druk.

PETER: Dus je weet het niet zeker, want ik heb een vroege lunch.

SASKIA: Ik ga mijn best doen.

ELLA: Schei eens uit, jullie twee. *(Ze hangen op)*

SASKIA: Sorry.

PETER: Waarvoor?

SASKIA: Te laat zijn.

ELLA: Ja, je bent nooit te laat. Je bent op tijd of je komt helemaal niet. Peter is altijd te laat.

PETER: Ja, dat heb ik ook gehoord.

ELLA: Jij bent Peter.

PETER: Is dat zo?

SASKIA: En je bent altijd te laat.

PETER: Behalve nu.

ELLA: Heb je ook die blikseminslag gehoord, vannacht.

SASKIA: Nee. *(Ze kijken haar verbaasd aan)* We hadden ruzie.

ELLA: Jij en Ton?

SASKIA: Met Robbie. *(Ze lijkt emotioneel te gaan worden, maar hervindt zich en wijst voor zich, naar het publiek)* Ik heb nu al zo

vaak naar die boom daar gekeken, maar hij lijkt er steeds anders uit te zien.

PETER (*rekt zich uit*): Allemachtig ja, hoe lang komen we hier al niet.

ELLA: Ja, die boom heeft alles gezien. Ons hele volwassen leven zo'n beetje.

PETER: Minstens twintig jaar.

SASKIA: Waarom spreken we hier eigenlijk altijd af?

ELLA: Omdat het er rustig is.

PETER: Even rust in de grote stad. Bijna niemand kent dit park, ik had het er laatst nog met iemand over die hier ook in de buurt woont. Die kende dit parkje ook niet. Een geheimzinnige plek.

SASKIA: Robbie zette hier zijn eerste stapjes.

ELLA: Op die bank heeft mijn man me ten huwelijk gevraagd. (*Peter en Saskia kijken haar verbaasd aan*)

PETER: Welke man? Numero een, twee?

SASKIA: Of drie?

ELLA: Als ik toch eens terug kon. Hebben jullie dat ook niet zo af en toe?

PETER: Oh, zeker...

SASKIA: Hoe bedoel je?

ELLA: Nou, je leven wordt bepaald door bepaalde beslissingen die je neemt, toch? Stel dat je...

SASKIA: Ik zou het heel anders gedaan hebben.

PETER: Ik ook.

ELLA: Juist, dat bedoel ik. Triest toch eigenlijk?

PETER: Welnee, dat geldt toch voor iedereen... (*Saskia is blijven staren naar de boom*)

SASKIA: Hee, wat is dat daar eigenlijk, daar naast die boom.?

PETER: Wat?

SASKIA: Op het gras naast die boom. Het lijkt wel een brandplek.

ELLA: Verrek, daar is de bliksem blijkbaar ingeslagen.

PETER: Allemachtig.

ELLA: Dat kan toch helemaal niet, naast zo'n hoge boom. Dan zou het toch in de boom geslagen zijn.

PETER: Weet ik veel. Ik was nooit goed in natuurkunde.

SASKIA: Wel vreemd inderdaad.

ELLA: Het ruikt hier zelfs een beetje aangebrand, vinden jullie niet? (*Ze snuiven. Peter nogal overdreven*)

PETER: Ik ruik alleen jouw parfum, allemachtig, wat een goedkoop luchtje zeg.

SASKIA: Verjaardagscadeau van Ton.

PETER: Oh, sorry.

SASKIA: Nee, het is niet te harden inderdaad.

ELLA: Waarom doe je het dan op in vredesnaam? *(Saskia haalt haar schouders op)*

SASKIA: Hij is al zo gauw boos.

ELLA: Is het weer zover?

PETER: Ik woon een straat verder, maar kan het gegil van jullie af en toe horen als ik mijn balkondeuren open heb, weet je dat?

SASKIA: Sorry.

PETER: Is niet erg.

SASKIA: Jawel. Is wel erg.

PETER: Zo bedoel ik het niet.

SASKIA: Jij hebt makkelijk praten, als vrijgezel.

ELLA: Dat is flauw, Saskia, heel flauw.

SASKIA: Nou, het is toch zo, begint hij een beetje te zeuren over dat hij last heeft van ons geruzie.

PETER: Zo bedoelde ik het niet...

ELLA: Nee. Dat bedoelde hij niet. Maar het kwam er wel zo uit.

PETER: Sorry.

SASKIA: Nou, ik heb toch echt gehoord dat je ons gegil hoorde... Dat klinkt niet leuk. We doen het niet om jou te irriteren. *(Dan vallen ze stil, want een vrouw komt op en neemt op het andere bankje plaats. Peter kijkt op zijn mobiel, Saskia kijkt naar de lucht, maar Ella blijft naar de vrouw staren. De vrouw slaat haar benen over elkaar en frunnikt aan de rand van haar jurk. Met haar andere hand brengt ze haar toch al perfecte haar overbodig nog meer op orde. Ze is duidelijk nerveus. Ella kijkt met open mond toe)*

ELLA: Dat ben ik. *(De andere twee reageren niet. Ella stoot Peter aan)*

ELLA: Dat ben ik.

PETER: Wat?

ELLA: Kijk nou! Die jurk heb ik nog, ergens op zolder. En dat haar, ik weet nog dat ik het zo had. Dat ben ik, twintig jaar geleden. Kijk nou. *(Peter en Saskia kijken)*

SASKIA: Allemachtig, ze lijkt inderdaad als twee druppels water op je, toen je nog jong was. *(Ella is van opwindning en verwarring op gaan staan)*

ELLA: Niet als twee druppels water, ik ben het!

PETER: Schei eens uit, zeg, met je enge gedoe.

SASKIA: Dat kan toch helemaal niet... *(De vrouw op de andere bank wrijft met haar platte handen over haar bovenbenen)*

ELLA: Zo doe ik nog steeds, als ik zenuwachtig ben. Allemachtig, ik weet het weer.

PETER: Wat weet je weer?

ELLA: Zo zag ik er uit, toen, in dit park, zoveel jaar geleden, toen Roger me ten huwelijk vroeg.

SASKIA: Wat! Waar heb je het over?

PETER: Roger? Oh ja, echtgenoot nummer een.

ELLA: Ik wist dat hij me zou gaan vragen. Hij had me die avond daarvoor gevraagd naar het park te komen. Hij wilde me iets vragen. De onhandige lieverd. Het bonnetje van de ring zat nog in zijn zak. Ik vond het.

PETER: Ella, ze lijkt alleen maar op je, waar heb je het in vredesnaam over? *(Ella grijpt zich vast aan de leuning van de bank en blijft naar de zenuwachtige vrouw op het andere bankje staren)*

ELLA: Ik was zo zenuwachtig, oh, ik had het niet meer.

SASKIA: Je bent niet goed bij je hoofd.

PETER: Nee, ik vrees nu toch echt dat je niet helemaal... *(Een man komt op. Hij kust de vrouw op haar mond en gaat naast haar zitten. Ook hij is nerveus)*

SASKIA: Allemachtig!

PETER: Dat meen je toch niet!

SASKIA: Dat is Roger! Dat is echt Roger!

ELLA: Te laat, zoals altijd, de lieve schat.

PETER: Dit is onmogelijk...

SASKIA: Wat is er aan de hand?

ROGER: Sorry, dat ik te laat ben.

JONGE ELLA: Oh, dat geeft niets.

ELLA: Kijk nou hoe mooi hij is, de lieverd.

SASKA: Schei eens uit met je lieverd, je bent drie jaar later van hem gescheiden. *(Peter is opgestaan en beweegt zich voorzichtig naar de andere bank)*

ELLA: Wat doe je?

PETER: Ik vraag me af of ze ons kunnen zien.

ELLA: Blijf hier! Straks durft hij niet meer!

SASKIA: Zou dat niet beter zijn? Je scheidt toch weer van hem. Dat zou je een hoop ellende schelen...

ELLA: Nee, nee, die eerste twee jaren met hem zou ik voor geen goud willen missen. Peter, blijf hier! *(Maar Peter sluipt voorzichtig naar het andere bankje)*

ROGER *(nerveus kuchend)*: Ehm, ik... eh, wilde je eigenlijk iets vragen.

JONGE ELLA: Oh ja?

ROGER: Ja, ik... hoe zal ik het zeggen, ik wilde... eh...

ELLA: De lieverd! De onhandige lieverd!

SASKIA: Ssst! *(Peter is nu vlak achter het andere bankje. Roger haalt met veel moeite een juweliersdoosje uit zijn jaszak. Het valt op de grond. Jonge Ella pakt het op)*

ROGER: Nee! *(Jonge Ella laat het van schrik weer vallen)*

JONGE ELLA: Oh, sorry... *(Roger pakt het snel op)*

ROGER: Nee, geeft niet. Het is alleen... *(Dan gaat hij op een knie en doet het doosje op. Jonge Ella doet van opwinding haar handen voor haar mond. Ella en Saskia zijn nu ook opgestaan om het beter te kunnen zien. Ella heeft haar handen voor haar mond, net als haar jongere uitvoering)*

ROGER: Ik wilde je vragen; Ella, zou je... *(Dan ziet hij Peter wat krampachtig achter hun bankje staan. Jonge Ella ziet hem nu ook. Ze vallen meteen stil. Roger blijft op een knie zitten met de ring in zijn hand)*

PETER: Ehm...sorry..ik...Let niet op mij. *(Hij snelt weer naar de andere bank)*

ROGER: Wie is dat?

JONGE ELLA: Geen idee. Maar hij komt me vaag bekend voor. *(Op de andere bank staren de drie gespannen voor zich uit)*

PETER: Oke, ze kunnen ons dus zien.

SASKIA: Inderdaad. Kun jij je dit herinneren, Ella, dat jullie toen gestoord werden?

ELLA: Nee, en maar goed ook, anders had ik je toen al een klap gegeven. *(Ze geeft peter een stomp op zijn been)*

PETER: Auw!

ELLA: Sorry.

PETER: Sorry.

JONGE ELLA: Maar ga verder. Trek je niets van die andere mensen aan. Wat wilde je me vragen?

ROGER: Lieverd, we zijn nu al een tijdje samen.

PETER: Nou kom op, dit is je kans!

ROGER: En ik denk dat het tijd wordt om eens over onze toekomst samen na te denken.

ELLA: Hoe bedoel je?

SASKIA: Ja, kom op!

ROGER: En ik denk dat we samen een hele mooie toekomst kunnen hebben.

ELLA: Waar hebben jullie het nou over?

PETER: Dit is je kans om in te grijpen!

JONGE ELLA: Ja, dat denk ik ook..

SASKIA: We hadden het toch net over de momenten in het leven die je achteraf zou willen veranderen? Nou, dit is er zo eentje! Dit is

zo'n moment!

ROGER: Ja? Denk jij dat ook?

JONGE ELLA: Ja. Ja.

ELLA: Wat moet ik doen dan?

PETER: Nou, wat denk je! Dit is je kans om het te stoppen. Geen ellende, geen vreselijke scheiding. Je kunt het allemaal tegen houden nu! Je kunt jezelf tegen houden! Hoe het kan, ik heb geen idee, maar dit is je kans!

SASKIA: Ja, kom op! *(Ze duwen Ella omhoog)*

ROGER: Mijn allerliefste Ella, zou je met me willen trouwen? *(Hij houdt haar de ring voor)*

PETER: Schiet op! Voordat ze ja zegt! *(Jonge Ella neemt verrukt de ring aan)*

ELLA: Oh, Roger, wat prachtig!

SASKIA: snel, snel, voordat jij ja zegt! *(Schoorvoetend gaat Ella naar de andere bank)*

JONGE ELLA: Oh, Roger, wat een prachtige ring!

ELLA: Het was inderdaad een hele mooie ring...

PETER: Schiet nou op!

SASKIA: Zeg nou wat! Houdt haar tegen. Houdt jezelf tegen. *(Ella kijkt ontroerd naar de twee op de andere bank)*

PETER: Grijp in! Kom op! *(Ella blijft maar toekijken, gehypnotiseerd. Ze blijft maar staan halverwege de twee banken. Tussen heden en verleden)*

ROGER: Wil je met mij trouwen, mijn allerliefste? Wil je de rest van je leven met mij doorbrengen?

PETER: Nee!

SASKIA: Zeg dan nee! *(Ella opent haar mond, maar ze blijft stil)*

JONGE ELLA: Ja. Dat wil ik. *(Peter gooit zijn armen omhoog in pure wanhoop. Saskia begraaft haar gezicht in haar handen)*

SASKIA: Oh nee!

PETER: Ongelofelijk! *(De jonge Ella schuift de ring om haar vinger. Dan kussen zij en Roger elkaar. Een heftig ontroerde Ella komt nog dichterbij. Ze lijkt Roger te willen aanraken. Dan kijken Roger en jonge Ella verbaasd op en zien haar)*

ELLA: Oh, sorry, sorry. Ik wilde niet storen.

ROGER: Oh, dat geeft niet. *(De jonge en oude Ella kijken elkaar bevreemd aan)*

ELLA: Ik hoorde alleen toevallig... ik wil jullie alle geluk in de wereld wensen.

ROGER: Dank u. Dank u wel. We zijn heel erg gelukkig, he, lieverd? *(Jonge Ella blijft maar naar Ella staren)*

ROGER: Toch, lieveling? *(Jonge Ella schrikt als het ware wakker en kijkt naar haar kersverse verloofde)*

ELLA: He? Ja, ja natuurlijk. *(Ze kijkt weer op naar Ella)*

JONGE ELLA: Dank u wel. Dat is heel vriendelijk van u. *(Roger staat op, neemt zijn aanstaande bruid bij de hand en samen lopen ze weg. Jonge Ella blijft maar naar Ella staren. Roger en Jonge Ella af. Peter en Saskia zijn opgestaan en voorzichtig, bijna sluipend bij Ella komen staan. Die zoekt steun bij het bankje.*

SASKIA: Gaat het? *(Peter trekt haar mee, de bank op)*

PETER: Ga zitten, kom.

SASKIA: Ga rustig zitten... *(Ze zitten zo even stilletjes bij elkaar)*

SASKIA: Je had haar kunnen stoppen. Je had jezelf kunnen stoppen. Je weet wat voor ellende die scheiding was met hem. *(Ella haalt haar schouders op)*

PETER: Dit is zo onwerkelijk allemaal. We kunnen hier...we moeten hier iets mee doen. Dit is ongelooflijk! *(Hij staat op en begint enthousiast te ijsberen)* Stel je voor, een soort gat in de tijd. Hier in ons parkje!

ELLA: Zag ik er echt zo uit. Zo naïef? Ik kan niet geloven dat ik ooit zo onschuldig was.

SASKIA: Natuurlijk. Zo zijn we ooit allemaal geweest.

PETER: Hoe kunnen we hier. .. iets mee. Heel veel geld mee verdienen bijvoorbeeld. *(Hij loopt enthousiast het toneel op en neer)*

PETER: Ik moet iemand waarschuwen, dit patenteren of zo, vastleggen. En een deal maken met de gemeente om van deze plek gebruik te maken.

ELLA: Peter?

PETER: Maar hoe kunnen we dat doen? Als we hier weglopen dat houdt het misschien wel op. Dan is het verloren. Hoe gaan we dit aanpakken?

SASKIA: Peter? *(Peter pakt zijn mobieltje)*

PETER: Ik kan John bellen, die weet veel over dit soort zaken. Die heeft laatste een boer geholpen ergens in Afrika die een oliebron in zijn achtertuin had.

ELLA: Peter?

PETER: Ja?

ELLA: Ga eens zitten.

SASKIA: En houd je mond. *(Hij doet dat)*

ELLA: Ik heb die ring nog, weet je dat?

SASKIA: Wat ? Heb je hem nooit teruggegeven.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto